

Estimat amic Faust,

La vostra lletra ve alegrar-me molt. Us agraeixo el bon desig de ton any Non i jo també un enrió el meu.

Poques noves us pue dar dels annis d'opuri. No els veig mai. A en Xifre (suposat que se'n pueguen dir un amic) no e' he format o vellre d'una d' aquell célebre dinar a can Llept. A en Mauris Tampoc no el veig. Ningú no té temps a conservar als annis. Tothom ve a la seva i no queda temps pels sentiments. Jo véc cada dia més sola, més isolada en aquest gran desert que és Barcelona per a la part de la meua mena. Hi ha moments que ho faria tot a rodar si no fos per aquella mena de deure que tenim tots de no creuar-nos de braços ni abandonar-nos a la fatalitat. Poques noves folopueres us pue donar. De célebre de contes que vaig escriure aquest estiu i que vaig enviar al premi Víctor Balaguer No l'ha guanyat. Sols vaig quedar finalista que no se'n diu és un consol o un desengany més. L'exemplar de la meua novel·la que varen enviar, ja fa temps que és a l'arxiu, gràcies! La meua impereñic conchituda on opuscle Sorts i desorts de la llengua catalana, enc que sortira aviat (encara no e' he allargada tant com ve l'edició) Si encara escriu en català podreu enviar alguna cosa al premi Santa Maria, soci del Javat i es garanteixo que e' obra → Capira

Si us interessa, digueu-m'ho i
us envaria les cotes.

El nostre viatge en cotxe devia ésser
interessant. Conec Múnic i Salzburg
encara que només de pas. Alemanya
en general (amb però) no m'interessa
gaire. Senyellatg explicat per què.

Ara ja, piques coses m'interessen,
fa pau (heles!) el silenci (on és?)
els amics (on paren?)

Ara estic a punt de començar la bio-
grafia del meu pare: Eruditei. Bertrana
e'home, e'artidei. Ho comprenc amb molt
entusiasme. Veurem que donaré.

No us queixen de mi, que encara
sóc capaç d'oblidar. me des meus
afers per a dedicar una estona a
un amic.

Bon cordiament

Aurore

Felicitissimi any 1864!